

главно-то прѣдложеніе и затова е гудено между двѣ запяты.

Придаточно-то прѣдложеніе ся е составило изъ 4 прѣдложенія: 1) които не *живьѣтъ* 2) и които не *растѣтъ*, 3) а които ся *намиратъ* *вжтръ* въ *земныя шаръ*, 4) или които ся *намиратъ* на *повърхнинѣ-тъ* му, по тѣсь причинѣ това прѣдложеніе е слитно.

Подлежаще: *които* — 3 л. мѣстоим. прил. отн. жен. р. мн. ч. им. пад.

Сказуемо: *не живьѣтъ* и *не растѣтъ*, а *ся намиратъ* *вжтръ* въ *земныя шаръ*, или на *повърхнинѣ-тъ* му — изявит. накл. наст. вр. 3 л. 1-то сказуемо е соединено съ 2-то чрѣзь союзъ: *и*, затова не е поставено между нихъ запятая. 2-то сказуемо е соединено съ 3-то чрѣзь союзъ: *а*, затова сѣ раздѣлены съ запятая.

Не — отрицателна частица.

Живьѣтъ — показва состояніе-то на вещи-тѣ: глаголь ср. зал. несов. видъ, изяв. накл. наст. вр. 3 л. множ. число.

И — союзъ, соединява първы-тѣ двѣ прѣдложенія, които влизать въ состава на слитно-то прид. прѣдложеніе.

Растѣтъ — показва состояніе-то на вещи-тѣ: глаголь ср. зал. несов. видъ, изяв. накл. наст. вр. 3 л. мн. число.

Живьѣтъ значи иматъ способность да дѣйствувать по своѣхъ волю. Живьѣтъ всички-тѣ животны, зачото ся движать по своѣхъ волю, трѣсѣтъ си хранѣ, выѣтъ гнѣзда (птицы-тѣ) и съ това, гдѣто могатъ да ся движать произвольно, служатъ на человекъ (коніе, волове). — Живѣе человекъ: ходи, работи, пише, чете; научава ся, отъ что и по каквы законы произлиза всичко около него; по своѣхъ прави добро, а на времени и лошо. Растенія-та не могатъ сами да ся движать. Тя сѣ всякога закрѣпены въ земѣ-тѣ чрѣзь кореніе-тѣ. Тя никѣтъ изъ сѣмя, или *растѣтъ*. Изъ сѣмя-то излази стебло-то; на стебло-то растѣтъ сѣцы, листіе, цвѣтъ; напоследокъ ся появява сѣщо-то сѣмя, изъ което е израсло растеніе-то. Каманіе-тѣ не живьѣтъ и не растѣтъ. На животно ако отсѣчешъ главѣ-тѣ, то умира. Ако обѣлишь растеніе-то и му истече сока-тѣ, то повѣева.